

[Indenrigsministeren.]

og en Fjerdedel af Grundskyldspromillen. Det ærede Medlem foreslaar samtidig en Beskatning i det paagældende Lovforslags § 7, hvorefter det sikres, at fremtidig den halve Værdistigning af al Landbrugsjord i Landet inddrages af det offentlige. Det er, hvad det ærede Medlem har foreslaaet, og jeg tør hævde, at det i sig selv er et Forsvar for den Fremgangsmaade, jeg har anvendt her med Hensyn til at stille Kommunerne frit overfor Spørgsmaalet, om de vil anvende Bygningsskyld eller ikke. Det Lovforslag, her foreligger, med en fri Stilling for Kommunerne paa dette Omraade er paa det Punkt af samme Karakter som det Lovforslag, det ærede Medlem Hr. Pinholt var med til at sætte sit Navn under i 1920. Jeg sagde til det ærede Medlem i Gaar, at dette Lovforslag var udformet paa denne Maade, bl. a. under Hensyntagen til, at Venstres Medlemmer har indtaget en saadan Stilling tidligere. Nu forstaaer jeg, at man ikke mere gør det, og man lagde jo ogsaa Mærke til, at det ærede Medlem Hr. Pinholt ikke tænkte paa i Gaar at sige, at han vilde vedstaa sine gamle Forslag fra 1920. Men saa spørger jeg det ærede Medlem, om han da, naar det er den eneste Kritik, han i Virkeligheden har sat ind overfor det foreliggende Lovforslag, vil gaa med til en Videreudvikling af Grundskyldsgivningen her i Landet, bl. a. ved en hel eller delvis Nedfældning af de Bygningsskatter, der findes i Øjeblikket. I saa Tilfælde er jeg ogsaa rede til at forhandle med Venstre paa dette Omraade. Men hvis det ærede Medlem ikke ønsker at gøre det paa noget af disse to Omraader, maa det jo være Udtryk for, at det ærede Medlem kort og klart siger: Ud over Grundskyldsloven af 1926 vil vi ikke gaa. Men hvis det er Meningen, synes jeg, det ærede Medlem kunde have friet os for sit Tilbud om Forhandling vedrørende dette Forslag her.

Maa jeg da slutte med i øvrigt at sige, at jeg ikke kan forstaa, at det ærede Medlem virkelig vil staa og diskutere længe, som det skete i Gaar Eftermiddags, med det konservative Folkeparti om Grunden til, at Amtsskatterne ikke blev gennemført. Det er jo dog noget, vi alle er klar over, at det ærede Medlem Hr. Pinholt er den, der er allermost lykkelig over, at disse Amtsskatter ikke blev gennemført, og det har det ærede Medlem Ret til at være lykkelig over. Men i øvrigt er Amtsskatternes Historie i sidste Rigsdagssamling det bedste Bevis for, at det tidligere Styre var færdigt her i Landet. I sidste Rigsdagssamling var der faktisk kun

to Opgaver, bortset fra Militærspørgsmaalet, som dette Styre havde sat noget alvorligt ind paa. Det var Amtsskatternes Omlægning og en Ændring af Hjælpekasselovgivningen. Det var, hvad der var tilbage at løse. I to Aar forhandlede man om Amtsskatternes Omlægning. Det endte med, at det ærede Medlem Hr. Pinholt satte sig paa Forslaget, fordi man mente ikke, at man kunde være bekendt at komme ud med det. Hjælpekasselovgivningen kunde man heller ikke naa til et Resultat med. Jeg siger, er det da ikke det bedste Udtryk for, at dette Styre havde naaet til sin naturlige Ende, og at det, der skete den 21. Marts, kun var en logisk Konsekvens af dette Styres Stilling?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Den højtærede Indenrigsminister udtalte, at han kunde ikke forstaa, at man ikke kunde være tilfreds med en Lovgivning, som paa den ene Side gjorde Ejendomsskatterne, eller maaske rettere Bygningsskatterne, lavere og paa den anden Side skaffede billig Jord, om det da ikke var fortrinligt. Jeg maa tilstaa, jeg forstaaer ikke ganske den Argumentation, for den siger jo ikke hele Sandheden. Hele Sandheden inkluderer jo ogsaa dette, at ingen tænker paa ved den Omlægning, her finder Sted, at gøre Ejendomsskatterne som et samlet Hele lavere. Naar ikke desto mindre Jordpriserne eventuelt kan blive lavere, ligger der jo bagved, at der indskydes en Skat, og jeg kan ærlig talt ikke begribe — jeg ved jo, det er sagt fra andre Sider før —, at det kan interessere den paagældende Driver af Bruget det allermindste, om han skal af med det i Skatter eller Prioriteter, naar den samlede Byrde bliver forøget. Og at det skulde være muligt, som den højtærede Indenrigsminister vil give det Udseende af, at man skulde kunne faa baade i Pose og i Sæk, det tror jeg dog ikke, at han selv kan tro alvorligt paa.

Og hvad sker der ved det, at Jordpriserne bliver lavere? Ja, der sker selvfølgelig det, at den Sikkerhed, som Kreditforeningerne har, bliver formindsket. Det synes jeg ikke, man behøver at være Kreditforeningsdirektør for at forstaa, og jeg synes i hvert Fald ikke, man burde kunne være Indenrigsminister, hvis man ikke kan forstaa det. Følgelig er det saare naturligt, at disse Kreditforeningsdirektører ud fra deres Betragtning maa raabe Vagt i Gevær, og at de